

Sygn. akt II CSK 102/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.
przy uczestnictwie K. K. i Skarbu Państwa - Starosty T.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 września 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania K. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 31 sierpnia 2012 r.,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną uczestnika K. K.,**
- 2. oddala wniosek Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżone skargą kasacyjną postanowienie zostało ogłoszone w dniu 31 sierpnia 2012 r., po zamknięciu rozprawy apelacyjnej, na którą nikt się nie stawił, ale o terminie której wnioskodawca i uczestnicy oraz ich pełnomocnicy byli prawidłowo powiadomieni. Również prawidłowo był o niej powiadomiony reprezentujący wówczas uczestnika K. K. radca prawny K. K.

W dniu 4 września 2012 r. K. K. osobiście złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 31 sierpnia 2012 r. i doręczenie jego odpisu z uzasadnieniem. Wniosek taki złożył też, w imieniu tego uczestnika ówczesny jego pełnomocnik, radca prawny K.K., w dniu 5 września 2012 r.

Odpisy postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 31 sierpnia 2012 r. z uzasadnieniem wysłane zostały zarówno uczestnikowi jak i jego pełnomocnikowi i doręczone każdemu z nich w dniu 20 września 2012 r. (k. 329, 329).

W dniu 21 września 2012 r. uczestnik zawiadomił Sąd, że w otrzymanej przez niego przesyłce było tylko pismo przewodnie; brak było natomiast odpisu postanowienia Sądu Okręgowego z uzasadnieniem. W związku z tym pismem uczestnika, odpis postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 31 sierpnia 2012 r. z uzasadnieniem został mu wysłany ponownie i doręczony w dniu 25 września 2012 r. (k. 331). Skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 31 sierpnia 2012 r. pełnomocnik uczestnika wniósł w dniu 26 listopada 2012 r. (data stempla pocztowego - k. 339).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna została wniesiona po upływie terminu przewidzianego w art. 398⁵ § 1 (w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

Bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej rozpoczął się z dniem 20 września 2012 r., to jest z dniem doręczenia pełnomocnikowi uczestnika, radcy prawnemu K. K., odpisu postanowienia z uzasadnieniem.

Doręczenie uczestnikowi odpisu zaskarżonego postanowienia z uzasadnieniem w dniu 25 września 2012 r. nie wpłynęło w żaden sposób na

rozpoczęcie biegu tego terminu, doręczenie to bowiem, jako zbędne, było wadliwe. Przepisy kodeksu postępowania cywilnego o doręczeniach mają bowiem charakter obligatoryjny, co wyłącza swobodną dyspozycję stron w zakresie sposobu doręczania pism sądowych. Dyspozycja art. 133 § 3 zd. 1 k.p.c. wiąże zarówno sąd, jak też same strony, które jedynie poprzez cofnięcie pełnomocnictwa lub jego ograniczenie albo upoważnienie określonej osoby do odbioru pism mogą uniknąć doręczenia przez sąd pisma do rąk osób w tym przepisie wymienionych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2000 r., IV CKN 1373/00, niepubl.).

We wniosku z dnia 4 września 2012 r. uczestnik postępowania domagając się doręczenia postanowienia z uzasadnieniem, nie cofnął ani też nie ograniczył pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu K. K. Zważywszy, że w postępowaniu apelacyjnym zakończonym wydaniem orzeczenia przez sąd drugiej instancji, do zgłoszenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia i jego doręczenie, a w konsekwencji również do odebrania przesyłki zawierającej sporządzone uzasadnienie, uprawniony jest pełnomocnik ustanowiony przez stronę w celu reprezentowania jej w tym postępowaniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 maja 2013 r., I CZ 35/13, niepubl.; z dnia 21 sierpnia 2013 r., II CZ 29/13, niepubl.) - bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej rozpoczął się w dniu 20 września 2012 r. i upłynął w dniu 20 listopada 2012 r.

Skargę kasacyjną uczestnika postępowania należało zatem odrzucić (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Wniosek Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego zgłoszony w odpowiedzi na skargę uległ oddaleniu wobec powiązania go wyłącznie z wnioskiem o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania i sformułowanym na wypadek jego nieuwzględnienia wnioskiem o oddalenie skargi.